

Óhoyrd provokation

Útlendskir hermenn marsjera undir føroyskum flaggi

Torfinn Smith: Hvat sig-
ur »sjálvstýrislands-
stýrið«? nú?

Hvat sigur »sjálvstýrislandsstýri«?

Myndina hava vit úr Dagblaðnum 3. mars í ár. Í myndatekstinum visir blaðið á føroysku flogginum. Myndin sigst vera frá 1985, har mjorkadalsmenn marsjera saman við einum líði úr hollenska flogvápnum

Hermenninir í Mjorkadali eru farnir at venja í sambandi við árliga fyradaga marsjin í Europa í juli mánaða. Marsjerast skal í Hollandi. Dagblaðið veit at siga frá, at hermenninir skulu ganga ikki færri enn 160 kilometrar í fullum búna og við einum sekki á rygginum, sum vigar í minsta lagi 10 kg. Hetta verður ivaleyst ein strævin túrur í summarhitinum har niðri, so venjingin kemur teimum helst væl við tá. Vónandi fáa teir ein goðan túr.

Tað, sum eg hinvegin ikki haldi vera hóskandi er, at hesir útlendsku hermenninir skulu marsjera

undir føroyskum flaggi. Fá meg ikki at trúgva, at teir gera hetta fyrri at skaða okkum á nakran hátt. Heldur er teirra hugsan hin óvugta, uttan at vita hvat hetta merkir í hvussu er fyrri nakrar av okkum føroyingum, sum eru goðir við Merkið, og sum ikki halda, at tað kann brúkast til hvat sum helst.

Uttan at nema við sögu NATO's í Føroyum, má hetta sigast at vera óhoyrd provokation, og vil eg ti í hesum sambandi seta hesum landsstýrinum — sum sigur seg vera sjálvstýrislandsstýri — ein beinleiðis spurning:

Kann Føroya Landsstýri góðtaka, at útlendskir hermenn marsjera undir føroyska Merkinum niður gjøgnum Europa? Tað verðið seg í sambandi við friðar- ella ófriðarmarsj.

Eg vil minna á tær fyra lögtingssamtyktirnar, sum allar visa til uttanveltaðu støðu okkara í hernaðarmálum. Samtyktina frá 1940, 1960, 1970 og 1976. Harafturat samtyktina frá 1984, sum visir aftur á hana frá 1970, har m.a. núverandi lögmaður var ein av undirskrivarunum.

Torfinn Smith

Argja kommuna og vit her búgva

«Stórt spell at blaka við steini, tá ein sjálvur bókstavliga býr í dyrt leigaðum glashúsi Argja Kommuna».

Seinast valdi borgmeistari kemur við eini viðmerking í fjølmiðlunum um ruskið á Argjum.

Ikki minst harmar tað meg, at argjamenn í fjølmiðlunum kunngerá, hvat privatpersónar gera við sitt burturkast, »smáborgarligt«. Hetta er fyrri tann rakta persónin, at verða »stungin í ryggin«. Tað, sum ein blakar burtur, roknar ein ikki við kemur fram aftur, og helst ikki í fjølmiðlunum.

Tað er ikki nýtt at dyrt leigaðar bingjur hava staðið sum ein tænasta til borgaran til teirra burturkast. Hetta hevur annars verið ein goð tænasta. Ikki skal stórir heili til, ei heldur stórt tilsýn, at hesin trupulleiki frá byrjanini kundi verið loystur. Frá byrjanini kundi girðing havt verið um ruskplass-

id, tað hava aðrar kommunur, við ástandandi tíðum, sum privatpersónar kunnu avhenda sitt burturkast. Møguliga kommunan tá kundi leigað helvt av hesum bingjum. Vit hava nógvir kommunumenn og kundi ein teirra havt tilsýn við hesum.

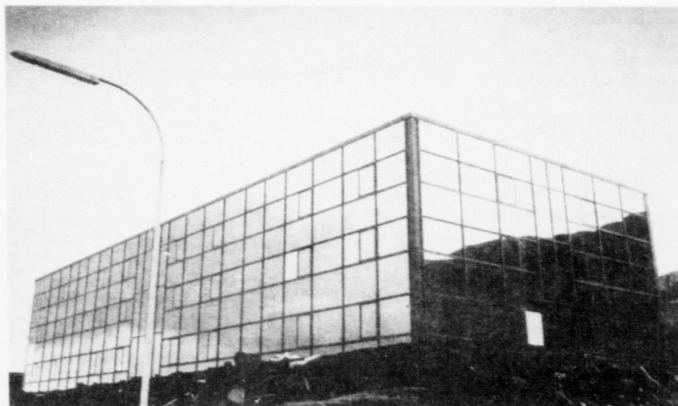
Ná krybben er tom bides hestene

Figgjarlógin skal góðtakað og á øllum okjum skal sparast. Ein spurningur er so, at spara á røttum okjum. Sum nýggjur limur í figgjarnevndini í kommununi, kann eg tíverri ásanna, at ikki hevur verið væl húsast tey seinastu árin. Stórt spell, serstakliga fyrri okkara borgarar, sum hava góðið kommunuskattin í ríkiligt mál.

Samstarv við granna-kommunurnar

Harmiligt, borgmeistarin loypur á grannarnar við smáborgarligheitum, tá sparast skal. Á slíkan hátt verður ikki uppbyggt nakad samstarv, heldur niðurbrotið.

Argja kommuna hevur á mangan hátt notið, og nýtir nógv gott av Havnar kommunu. Tað kann eg og óivað fleiri við mær ásanna, sum búgva á Argjum. Örgrynnar av dómum kunnu takast her: Kvøldskularnir í Havnini verða nýttir, tannlæknarnir, læknarnir, kirkjugarðurin. Argjabørnini brúktu barnagarðsplassini í Havn, aðrenn okkara egni kom. Bygdarhús til ungdomin, tí vit eingi eiga sjálvi, felag av ymiskum slag — ungdomsfelag — svimjifelag — ítróttarfelag — pensionistafelag o.m.a. Brennistøðin í Havn. 10. flokkur á Arg-

um fær undirvising í Havnini. Ikki at tala um tær flestu arbeidssinntøkurnar fáa vit beinleiðis úr høvuðsstaðnum. Tó skal ikki sigast, at vit ongi arbeidsplass hava, í seinast-

uni eru komin virki av ymiskum slag og tað er at fegnast yvir. Betur var, um vit í kommununi á Argjum, bæði innan og uttandura, uttan klandur og stríð, á besta hátt fingur

at at málið runt fyrri bæði børnum, ungum og gomlum.

Jórun Joensen
bygdarráðslimur

